

ת"פ 10684/05 - מדינת ישראל נגד ח"א (עוצר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 18-05-10684 מדינת ישראל נ' ח"א (עוצר)

בפני:
בעינוי:
עיר ערד
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד

המאשימה

נגד
ח"א (עוצר) - הובא וע"ד רן שטרצ'ר

הנאשם

גמר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתב אישום מתקן, ביצוע עבירות של **חבלה בכוננה** **מחמירה** לפי סעיף 329 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וה**חזקת סכין** **שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. כתב-האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון, לאחר שמייעת עדות המטלון ושתי עדויות נוספות של איש משטרה ופרטדיק, ולפיו עתרה המאשימה לעונש ראיו של 4 שנות מאסר (פחות יומ), מאסר על-תנאי ופיקוי, והגנה חופשית בטיעונה.

3. על-פי בעבודות כתב-האישום המתוקן, הנאשם הוא האחין של המטלון, א"א (להלן: "המטلون"). עבר ליום 25.4.18, במועד שאינו ידוע במדויק, הציגו הנאשם בסכין ובכיסיו פנים.

ביום 18.4.2018, בשעה 22:45 לערך, החנה המטלון את רכבו בחצר בית הוריו בכפר ק', שם התגורר, ניגש לדלת הבית והתקופף לחלוֹץ את נעליו. בשלב זה, הנאשם התנצל על המטלון מאוחר כשהוא רעל פנים עם סכין בידו, וذكر אותו מספר פעמים בחלקי גופו כמפורט להלן: ארבע דקירות בגב, דקירה בירך שמאל, שתי דקירות בחזה שמאל ודקירה בקדקוד ראשו. במהלך התקיפה, בעת שהמטلون ניסה להתגן מפני הנאשם, באמצעות ידיו, ذكر הנאשם את המטלון בפניו, ליד עינו הימנית ובאפו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בהתאם, התרחק המתלוֹן מה מקום בו הוגש האשם, ומשבב המתלוֹן למקומות, כעבור זמן קצר, זיהה את הנאשם, שלא היה רועל פנים בשלב זה, והחל להימלט מהמקום בעודו צועק את שמו של הנאשם, כשהנאשם בעקבותיו בעודו נושא סיכון. הנאשם רדף אחרי המתלוֹן לחצר ביתם של שכנים, אז נסע המתלוֹן ברכבו למוקד רפואי ושם הובלה לבית-חולים.

כתוואה מעשי הנאשם, נגרמו למתלוֹן שבירים ברצפת ארכובת העין עם המטומה אקסטראקונלית, שבירים באף, ארבעה חתכים בגב, חתך מעל גשר האף, חתך בעפוף, שני חתכים בבית חזח צד שמאל, וחתך בירך שמאל. המתלוֹן נזקק לטיפול רפואי שככל סיכות ותפרים ושוחרר מבית-חולים כעבור חמישה ימים, ביום 30.4.18.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

.4. המתלוֹן העיד בפרש התביעה, ולאחר מכן העיד לעניין העונש, והביע את התנגדותו להסדר הטיעון. מבחינתו, הוא היה קורבן לנסיוּן רצח מצד הנאשם, ספג 11 דקירות, והעונש לו עותרת התביעה אינו משקף את חומרת המעשה. המתלוֹן העיד על עצמו כדי שננתן בטראות עד היום, מצוי בחשש תמידי שימצא עצמו קורבן לתקירות כשהוא מגע לבתו, סובל מקשישׁי שינה, והairoע אינו מרפה ממנו. עוד מסר, כי הוא עדין מצוי בטיפולים רפואיים.

טייעוני הצדדים

.5. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת האירוע, כאשר הנאשם ארבע למתלוֹן בביתו, ذكر אותו 11 פעמים ובהמשך רדף אחריו ולא הירפה ממנו. המתלוֹן צעק את שמו של הנאשם בקהל קולות בשכונה, שכן סבר כי הוא עומד למצואתו, ומחשש לתפיסתו ברוח הנאשם מהמקום.

ב"כ המאשימה צינה, כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שמיית עדות המתלוֹן, וחזרה ותיארה את הרושם בדבר הפגיעה הקשה אותה חוותה המתלוֹן בכל המישורים. המתלוֹן העיד על כך שהצליח את עצמו ופינה את עצמו למד"א, נתן שיש בו כדי ללמד על כך שיכל וה頓azaה הייתה עלולה להיות חמורה יותר. כן הפנתה למצב בו פונה לבית-החולים, לתקופת האשפוז ולמסמכים הרפואיים.

טענה, כי הנאשם פגע במספר ערכיהם מוגנים: עסקין באירוע אלימות מתוכנן מראש, ללא כל התגורות, כאשר הנאשם ארבע למתלוֹן כשהצטיז מרראשו בסיכון ובכיסוי ראש. האירוע החמור כלל מספר רב של דקירות, נגרמו חבלות חמורות, ועלול היה להיגרם נזק קשה הרבה יותר אל מול המתלוֹן מילט את עצמו מהמקום.

באשר לנסיבותו של הנאשם טענה, כי מדובר בנאשם צעריר ללא עבר פלילי, שהודה וחסר בזמןן של

עדים, גם הם בני משפחה, שטרם העידו.

לגישתה, מתחם העונש ההולם נع בין 4 - 7 שנות מאסר, ונסיבות הנאשם מצדיקות העמדת עונשו ברף הנמור של המתחם. בនוסף, עטרה להשית על הנאשם פיצוי גבוה שישקף את חמורת האירוע, ואת הקשיים הפיזיים והנפשיים מהם סובל המתלוון עד היום.

.6. ב"כ הנאשם חזר וטען כי אינו מפחית חמורת האירוע, אך החבלות החמורות של השברים בארכובת העין ובגשר האף נגרמו כתוצאה ממכוות, כאשר הדקירות גרמו לחתקים בלבד. לשיטתו, העובה שמדובר בדקירות שלא גרמו לנזקים חמוריים צריכה להביא להקלת בעונשו של הנאשם, כשהמדובר באירוע שמצוי ברף התחthon של עבירות החבלה בכונה מחמירה.

עוד טען, כי לא ניתן להוכיח מעבר לספק סביר שעלולות היו להיגרם פגיעות חמורות יותר מאשר שנגרמו בפועל, ויש להתעלם מכל טיעון בדבר הנזק הפוטנציאלי.

ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר.

באשר לנסיבות הנאשם הזכיר, כי מוסכם גם על המאשימה שיש להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחthon של המתחם, והוא ציין לזכותו של הנאשם את הודהתו, נטילת האחריות וחרטה, ולכך שהוא נעדר עבר פלילי.

הסניגור תיאר את הנזקים שנגרמו לנאשם בעקבות ביצוע העבירה: הוא איבד את משפחתו, אביו אינו מדובר עימנו, והודהתו נבעה גם מרצונו לחסוך לאביו להheid כנגדו.

לאור כל השיקולים, עתר להטיל על הנאשם עונש של 24 חודשים מאסר בפועל, ובאשר לפיצוי ביקש שיטול פיצוי מידתי אשר ישקף את הנזקים שנגרמו בפועל.

.7. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם כי הוא מתנצל על מה שקרה ומתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

.8. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

.9. הנאשם, במעשהיו, פגע פגיעה קשה בגופו של המתלוון ובתחוות הביטחון שלו. הפגיעה בערכיהם המוגנים השונים היא ברף גבוהה נוכחות הנזקים שנגרמו למתלוון, העובה שנפגע על-ידי בן משפחה, והיסוד הנפשי המיעוד שנלווה למעשהיו של הנאשם, אשר הורשע בעבירות אלימות לפי סעיף 329 לחוק

העונשין.

מפסקת בית-המשפט העליון עולה הסלידה ממעשי אלימות מעין אלו, שהפכו למ�זה תדייר באולמות בתי-המשפט:

"**תקצר הירעה מלתאר את החומרה הניבטה מעשי אלה, בהם צעירים לוחמים את החוק לידיהם, ועשויים שימוש בסכינים ובכלים משחית אחרים, לשם פטרון סכסוכים ומחלוקות של מה בכאן, כאשר, לעיתים קרובות, תוכאות המעשים קשות ביותר, עד כדי אובדן חי אדם..."**
(ראו בע"פ 3/1997 פלוני נגד מדינת ישראל [29.8.13], פסקה 12).

10. באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, "יאמר לחומרה, כי עסקינו באירוע מתוכנן, אשר המנע לו והrukע אינם ברורים עד היום הנאם, שהוא אחינו של המתלון, הצעיד מבעוד מועד בסיכון ובכיסוי פנים וארב למתלון בשעת לילה מאוחרת במקום מגוריו, אשר היה מוכר היטב גם לנאם (שכן המדבר בבית סבו וסבתו של הנאם). הנאם המתין לשעת כושר, ובעת שהמתלון חלץ את נעליו, הנאם התנפל עליו מאחור, ובעוודו רעל פנים ذكر אותו כעשר פעמים במקומות שונים - בגב, בירך, בחזה ובראש. בנוסף, בעת שהמתלון ניסה להגן על עצמו באמצעות ידיו, ذкар אותו הנאם בסמוך לעינו ולאפו. בצדך טענה ב"כ המאשימה, כי נוכח מקום הפגעות, נראה כי אף בנס לא הסתיים האירוע בתוצאה קטלנית.

11. אירוע האלימות הלא צפוי לא הסתיים בשלב זה, אלא הנאם המשיך ורדף אחרי המתלון. לרוע מזלו של הנאם, המתלון זיהה אותו, ובקבות קריאות המתלון נס מהמקום. המתלון, בתושייה רבה, הצליח למלא עצמו בעזרת רכבו, הגיע למקום רפואי מקומי, וכשאנשי המוקד הבינו את חומרת מצבו, הוביל המתלון לבית-ה החולים.

12. כתוצאה מעשי הנאם, נגרמו למתלון שבירים ברכפת ארכובת העין ובאף, ובנוסף, נגרמו לו חתכים על פני גוףו לרבות בעפער עינו. הוא נזקק לטיפול רפואי ולאשפוז במשך 5 ימים. במהלך עדותו של המתלון במשפט עצמו ובמסגרת הטייעונים לעונש, המתלון חזר ותיאר סממנים פופול-טריאומטיים, הכוללים חש תמיד לבטחו האיש, חמדנות כלפי אחרים, שינוי לא סדרה, ולדבריו עדין זיקוק לטיפולים.

13. לעניין מדיניות העונישה הרואה, "יאמר באופן כללי כי, מפסקת בית-המשפט העליון עולה מסר עקי ולפיו לא תהיה כל סובלנות כלפי מי שמעז לפטור סכסוכים תוך נקיטתה באלימות ושימוש בנשך קר:

"... **קיים אינטראס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקת וסכסוכים תוך שימוש בנשך קר. המסר צריך לצאת מבית**

משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסיכון לשם פתרון מחלוקת וסכסוכים. יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מוקדשת ואין להתייר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה וגונניה, אם מתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלים והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראי שידע כל איש ותדע כל איש כי אם יבחרו בדרך האלים יטו בתם המשפט להשיט עליהם עונשי מאסר מתחמי סורג וברית (ראו בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נגד חסן [10.11.09], בסעיף 21 לפסק-דיןו של כב' השופט דנציגר).

.14

הדברים נכונים ביותר שأت, כאשר עסוקין באירוע אלימות כלפי בן משפחה:

"אין להשלים עם תופעת 'תת-תרבות הסcin'. הנתון כי מדובר במעשה אלימות בין קרובי משפחה בקרים רק מוסף ממד לצורך להילחם נגד התופעה.vr, אפילו שהתווך אינו בעל עבר פלילי. המתلون נגע קשה, וניתן לומר כי רק במקרה התוצאה לא הייתה קשה יותר. המענה לאלימות צו חיב להיות בהטלת עונשי מאסר, גם לתקופה של שנים..." (ע"פ 9553/16 שrif נגד מדינת ישראל [13.7.17], פסקה 2).

.15

כמו- כן, יש ליתן ביטוי עוני לעובדות בהן הודה הנאשם, המבוססות הרשעה בעבירות אלימות הדורשת יסוד נפשי מיוחד:

"עינינו הרואות, שכאשר לחבלה החמורה מנוספת כוונה CISOD עובדתי - גdal העונש המקסימלי במעט פי שלוש, ועומד בשורה אחת עם עבירות חמורות דוגמת הריגה ונסיגן לרצח. פער זה מבטא את ההבדל בין כוונה פלילתית רגילה לבין כוונה פלילתית מיוחדת. יש בכך כדי לבטא את סלית המשפט מהתועזה הקיימת בפגיעה מכונה בגוףו של הפרט..." (ע"פ 6296/11 מדינת ישראל נגד אגבאריה [13.11.12], פסקה 4).

.16

על רקע מדיניות ענישה זו ונסיבות ביצוע העבירות, עינתי בפסקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אזכיר את המרכזים שבהם:

ע"פ 4474/12 **מוסא נגד מדינת ישראל [2.4.13]**: המערער הורשע על-יסוד הוודאות בעבירות של חבלה בכוונה מחרימה, החזקת סcin והפרעה לשוטר, כשעסוקין באירוע אלימות באמצעות סcin שביצע המערער בדודו, אחיו-אביו. על רקע ויכוח שהתגלו בין המערער לבני משפטו, לרבות אביו של המערער והמתلون, הלך המערער לביתו, נטל סcin מטבח גדול, שב אל המתلون ודקר אותו בגבו. לאחר הדקירה נמלט המערער מהמקום לבית גיסו. הדקירה שדקר המערער את המתلون הובילה לאשפוזו של המתلون בבית-חולים, נוכח סכנה שנש��פה לחיו. לאחר האירוע הגיעו שוטרים לבית גיסו של המערער על מנת לעוזרו. המערער התנגד למעצר, ותוך כדי ניסיונות של השוטרים לכבלו אותו נפצעו השוטרים בידיהם. שירות המבחן המליך על ענישה מרתיעה, ועל המערער, על עבר פלילי שאינו

מכביד, הוטל עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים.

ערעור על חומרת העונש נדחה, שכןกฎ כי העונש שהושת על המערער אינו חורג מרף העונשה המקובל בעבירות אלימות שבahn נעשה שימוש בסיכון.

ע"פ 2441/2016 **חכם נגד מדינת ישראל** [7.6.16]: המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, החזקת סכין וшибוש מהלכי משפט. המערער זעם על המתלון על רקע רומנטי, הציגו בסיכון שלקח מביתו, ובאותו היום, בשעות הערב, נפגש עם המתלון ואנשים נוספים בסמוך לביתו של המתלון. המערער הציע למטלון ולנוספים לטיל באזרע בעודו מצוד בסיכון, וכשפנו לחזור לכיוון ביתו של המתלון, החל המערער לרצוץ אל עבר המתלון ודקר אותו דקירה אחת בחזה מלפנים מצד שמאל. המתלון החל להתרחק מהמקום והumaruer רדף אחריו. המתלון סבל מפצע דקירה בחזה שחדר לריאה ושבר בצלע, מפרק לטיפול רפואי של הכנסת נזק לחזהו, שוחרר כעבור 4 ימים, ובהמשך נזק לאשפוזים חוזרים ולניתוח חוזר, וסבל מכאבים וקשי נשימה. לאחר האירוע המתויר, חזר המערער לבתו, ניקה את הסיכון באמצעות חול ומים, והכל מתויר כוונה לשבש את הדקירה נגדו. בית המשפט המחויז קבע, כי הדקירה נעשתה לאחר תכנון קפדיי ונקבע מתחם עונשה שבע בין 4 ל- 7 שנים מאסר בפועל.

הumaruer נעדך עבר פלילי, ובפני שירות המבחן הוודה במיחס לו והביע צער על הפגיעה במתלון. המערער שולב בקהילה טיפולית וסייע טיפול של 10 חודשים, הורחק והחל בתהליך טיפול מחודש, אשר היה בעיצומו בזמן גזירת הדין. על המערער נגזרו 52 חודשים מאסרIFOVI בערך 50,000 ₪.

בבית-המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שצוו כי קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות כגון דא, כי אף במקרה למתלון פגעה חמורה מזו שהתרחשה בפועל באשר המערער המשיך לרדוף אחרי המתלון לאחר שביצעו את זמנו, וכי האינטנס השיקומי "אינו חזות הכל".

ע"פ 5743/2013 **בן שימחון נגד מדינת ישראל** [4.11.14] (הגוש על-ידי התביעה): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, תקיפה, איוםים וובלגה במאזיד ברכב. על רקע עימות בין המתלון בבית-קפה, המערער איים על המתלון, ובעת שהמתלון עזב את המקום, סטר על פניו ואף הניף לעברו אבן כאשר אחד מן הנוכחים מנע ממנו לזרוק אותה. בהמשך הערב, הגיע המתלון בסמוך לביתו של המערער, אז יצא לעברו המערער כשהוא נושא עמו סכין ושרשרת ברזל. המערער ذكر את המתלון במספר מקומות בגופו, לרבות בחזה. המתלון הצליח להימלט מן המקום ברכבו תוך שהumaruer ניפץ את השמשה האחורי של הרכב באמצעות השרשרת. המתלון פונה לבית-חולים שם היה מאושפז במשך שבוע. על המערער הושת עונש מאסר של 5 שניםIFOVI למתלון בסך 10,000 ₪.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

הסניגור המלמד הגיע מספר פסקין-דין, שניים מהם רלבנטיים, אם כי מצבור הנתונים מלמד כי הדבר

במקרים קלים יותר מעניינו של הנאשם ככל שמדובר במילוי התוכן, מספר הדקירות המעודד על עצמת הדחפים התוכפנאים של הנאשם, ופוטנציאל השיקום.

האחד - ע"פ 448/14 **מדינת ישראל נגד אחולאי וערעור שכנדג** [24.11.14]: במסגרת הסדר טיעון, הורשע המשיב על יסוד הודהתו בעבירה של חבלה בכונה חמירה וחבלה חמורה בנסיבות חמירות. המשיב הועסוק במלון, אותו ניהל אחיו, והתפרע בפאב הנמצא בסמיכות למלון בשל סכוסר קודם בין בעלי המקום, המתלוננים 1 ו- 2. התפתח עימות פיסי בין הצדדים, במסגרתו הוכה המשיב, ובהמשך, נכנס המשיב למיחס המלון והצטיד בשני סכינים. בצתתו מפתח המלון, רץ המשיב לעבר המתלון 2 ודקר אותו בראשו. משהבחן המתלון 1 במתරחש, הדף את המשיב בבעיטה והרחקו מחבבו. תוך כדי כך המשיב גם את המתלון 1 בבית החזה. כתוצאה מהתקפה נגרם למתלון 1 פצע דקירה עמוק בבית החזה, אשר הביא לאשפוזו למשך שלושה ימים. למתלון 2 נגרם חתך בראשו אשר הצריך את תפירתו.

בעניינו של המשיב, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, הוגש تسוקיר אשר לימד על סיכון לבינוי להישנות עבירות אלימות, אך בשל גילו הצעיר, נכונות לטיפול והתמייה המשפחתיות, המליך השירות על עונש של מאסר בעבודות שירות. כמו כן, הוגשה חוות-דעת פסיכיאטרית, ממנה עולה, כי המשיב סובל מתחסנים פוט-טראומטיים עקב חוותו קשה שעבר בילדות.

נקבע מתחם עונשה שנע בין שנתיים וחצי עד 6 שנות מאסר, ועונשו של המשיב הועמד על הרף התיכון שנקבע, כך שהוטל עליו עונש של 30 חודשים מאסר בפועל.

הערעורים נדחו. צוין, כי העונש שהוטל על המשיב מקל באופן משמעותי ביחס לחומרת המעשים ונסיבות המקרה, אך הוא אינו בלתי סביר בהתחשב מכלול השיקולים.

השני - ע"פ 9928/16 **טהה נגד מדינת ישראל** [24.1.18]: המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכונה חמירה והחזקת סכין, כאשר עובדות האירוע מצביעות על אירוע אלימות ספונטני בין המערער לשכנו, אשר התגוררו במחנה הפליטים שועפאת שבירושלים. על רקע עימות מילולי ומשגיח' המערער את אחות המתלון, יצא האחרון מביתו וקרא למערער לצאת "על מנת לברר עימו מדוע קילל את אחותו". למשמעות הדברים, יצא המערער מביתו בעודו מצוד בסקין שאורך להבה כ-30 ס"מ, ניגש אל המתלון, ודקר אותו מצד ימין של גבו. כתוצאה מהדקירה, נגרם למתלון חתך عمוק, בעומק 7 ס"מ וברוחב 5 ס"מ, אשר הגיע עד לΡΙΑΤΟ. בית-המשפט המוחזק קבע מתחם עונשה שנע בין 2 עד 5 שנות מאסר, ועל המערער, בעל עבר פלילי בעבירות סמים מנורית, באיזומים ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, הוטל עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים ופיצוי על סך 20000 ₪.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

.17. פסק-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, נראה כי המתחם לו עתרה התביעה במסגרת הסדר הטיעון הוא סביר, ועל כן, אני קובעת כי **מתחם העונש**

ההולם נع בין 4 - 7 שנים מאסר בפועל.

18. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). בהקשר זה אזכיר, כי לא הוגש כל תסוקיר בעניינו של הנאשם, אך שלא ניתן היה ללמידה על תהליך עיבוד עבירה - לרבות המנייע שמאחריו מעשה האליםות הקשה ו/או כל הערכה באשר לפוטנציאלי שיקום או רמת הסיכון הטמוןים בו.

על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40א' לחוק העונשין.

19. באשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירות, הנאשם נעדר עבר פלילי, אדם צער בן 27. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הودאותו אשר מנעה העדתם של בני משפחה, אם כי זו התגבשה רק לאחר עדות המתلون. הנאשם מצוי בנתק משפחתו על רקע ביצוע העבירות, והוא זוכה לתמיכת משפחתו.

20. לאחר ש核实תי את מכלול השיקולים, החלמתי למקם את עונשו של הנאשם בתחום הענישה, ובכך אני מאמצת את העתירה של התביעה באופן מלא. בהתאם, אני גוזרת את דינו של הנאשם כלהלן:

מאסר בפועל בין 4 שנים פחות יומ אחד - והחל מיום מעצרו 26.4.18.

12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסווג פשע; 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסווג עוון ו/או החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

מורה על תשלום פיצוי על סך 20,000 ₪ למתلون א"א (ע.ת.1), עד ליום 1.1.20. ב"כ המשימה תידע את המתلون בדבר הפיצוי שנפסק, ותמסור פרטיו ל蔑זירות בית-המשפט תוך 14 ימים.

ניתן צו להשמדת מוצג הסכין.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ט, 09 ביולי 2019, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

